

тѣло-то видя ми ся по-гольмо отъ снѣм-ты други прѣдмѣты, кои-то бѣхъ ся явили прѣдъ мене, не бѣхъ друго, освѣтъ свѣтлыы точки.

Испытвахъ ся довольно врѣмя, оглѣдвахъ ся съ радость, съзряхъ ржжъ си и нѣны-ты движенія. Значко това нмахъ едны выкашны понягія: мисляхъ че движение-то на ржцъ ми бѣше нѣкакво бѣжливо съществование, едно слѣдствіе на едновидны нѣчта к-то доближихъ еднѣ-тѣ си ржжъ нѣ очн си, видя ми ся по-гольма отъ тѣло-то, и направи да ся изгубить отъ зрѣніе-то ми безбройно количество отъ прѣдмѣты.

Азъ начахъ да ся недоувѣрявамъ да не бы было нѣкое привиденіе въ това чювствовање, кое-то дохождаше прѣдъ очн ми. Азъ бѣхъ видѣлъ че ржжъ ми бѣше една малка часть отъ тѣло-то ми и не можахъ да разумѣхъ какъ за веднѣждъ ми ся видя да стане толкови голѣмо. И тѣмъ изрекохъ да не ся увѣрявамъ на друго само на досѣгашнѣе-то, кое не бѣше ми още изгнвало, и да ся пазя отъ сичкы-ты други чювственны и същественны видове.

Така прѣдосторожность стана ми полезна: помырдахъ ся пакъ и трыгнахъ да вярвахъ съглавж издигнатъ на горѣ камъ небе-то; додѣ вярвахъ ударихъ себе си на едно даффинено дърво; като ся уилашихъ, турихъ ржжъ си на това чюждо тѣло; мисляхъ го тѣмъ чюждо, зачѣто-то не ми подаде чювство за чювство. Тогава ся върнахъ съ единъ страхъ, и за първый пѣтъ познахъ че имаше нѣкое вѣщество вѣнѣ отъ мене.—Ново-то изнамѣрваніе смѣти мя повече отъ значко друго и угадихъ трудность за да ся увѣрвамъ; а кѣто размислихъ за тѣмъ случѣхъ